

Presă și informare

Curtea de Justiție a Uniunii Europene
COMUNICAT DE PRESĂ nr. 155/19
Luxemburg, 12 decembrie 2019

Hotărârea în cauza C-435/18
Otis și alții/Land Oberösterreich și alții

Persoanele care nu acționează în calitate de furnizori sau de cumpărători pe piața afectată de o înțelegere pot solicita repararea prejudiciului cauzat de această înțelegere

Prin hotărârea pronunțată astăzi, Curtea a făcut precizări importante cu privire la corelarea dispozițiilor dreptului Uniunii cu cele ale dreptului național care guvernează acțiunile în despăgubire pentru prejudiciile cauzate de o înțelegere, statuând că articolul 101 TFUE trebuie interpretat în sensul că un organism public care a acordat împrumuturi preferențiale cumpărătorilor de produse care fac obiectul înțelegerii poate solicita repararea prejudiciului cauzat de înțelegere.

Cauza pendinte în fața Oberster Gerichtshof (Curtea Supremă, Austria) se înscrie în continuarea unei acțiuni în despăgubire formulată, printre altele, de Land Oberösterreich (denumit în continuare „reclamantul”) împotriva a cinci societăți active pe piața instalării și întreținerii de ascensoare și scări rulante a căror participare la comportamente anticoncurențiale în cadrul unei înțelegeri a fost stabilită în prealabil. Reclamantul nu a suferit prejudicii în calitate de cumpărător de produse care fac obiectul înțelegerii. În schimb, sporirea costurilor de construcție cauzată de înțelegere l-ar fi determinat să acorde subvenții, sub forma unor împrumuturi preferențiale destinate finanțării unor proiecte de construcții afectate de înțelegere, valoarea acestor subvenții fiind mai mare decât ar fi fost în lipsa respectivei înțelegeri, ceea ce l-a privat pe reclamant de posibilitatea de a utiliza această diferență în alte scopuri mai profitabile. Or, potrivit Oberster Gerichtshof, principiile care guvernează, în dreptul național, repararea prejudiciilor pur patrimoniale ar limita repararea la prejudiciile pe care norma încălcată urmărea să le împiedice, ceea ce ar putea exclude repararea de prejudicii suferite de persoane care nu acționează nici în calitate de furnizori, nici în calitate de cumpărători pe piața afectată de înțelegere.

La întrebarea Oberster Gerichtshof cu privire la compatibilitatea unei asemenea limitări cu articolul 101 TFUE, Curtea a amintit, în primul rând, că articolul 101 alineatul (1) TFUE produce efecte directe în relațiile dintre particulari și conferă, printre altele, oricărei persoane care a suferit un prejudiciu cauzat printr-un contract sau printr-un comportament care poate restrânge sau denatura concurența dreptul de a solicita repararea acestuia, atunci când există o legătură de cauzalitate între prejudiciu și încălcarea normelor de concurență. În plus, Curtea a indicat de asemenea că normele naționale privind modalitățile de exercitare a acestui drept la reparație nu trebuie să aducă atingere aplicării efective a articolului 101 TFUE.

Curtea a considerat că protecția eficientă împotriva consecințelor negative ale unei încălcări a normelor Uniunii în materie de concurență ar fi grav compromise dacă dreptul la repararea prejudiciilor cauzate de o înțelegere ar fi de la bun început limitat la furnizorii și la cumpărătorii de pe piața afectată de înțelegere. Or, în cauza principală, limitarea prevăzută de dreptul național cu privire la prejudiciul reparabil ar avea tocmai ca efect excluderea reparației prejudiciului pretins de reclamant, din cauza faptului că nu deține calitatea de furnizor sau de cumpărător pe piața afectată de înțelegere. Astfel, întrucât există riscul ca participanții la o înțelegere să nu fie obligați să repare toate daunele pe care le-ar fi putut cauza, nu este necesar ca prejudiciul suferit de persoana în cauză să aibă o legătură specifică cu scopul protecției urmărit de articolul 101 TFUE.

Potrivit Curții, articolul 101 TFUE implică așadar ca oricărei persoane care nu acționează în calitate de furnizor sau de cumpărător pe piața afectată de o înțelegere, dar care a acordat subvenții sub formă de împrumuturi preferențiale unor cumpărători de produse oferite pe această piață, să i se permită să solicite repararea prejudiciului suferit din faptul că, întrucât cuantumul acestor subvenții a fost mai important decât dacă înțelegerea menționată nu ar fi existat, ea nu a putut să investească această diferență într-un mod mai lucrativ. În sfârșit, Curtea a precizat că revine instanței naționale sarcina de a stabili dacă reclamantul dispunea sau nu de posibilitatea de a efectua plasamente mai lucrative și dacă acesta a dovedit existența unei legături de cauzalitate între acest prejudiciu și înțelegerea în cauză.

MENȚIUNE: Trimiterea preliminară permite instanțelor din statele membre ca, în cadrul unui litigiu cu care sunt sesizate, să adreseze Curții întrebări cu privire la interpretarea dreptului Uniunii sau la validitatea unui act al Uniunii. Curtea nu soluționează litigiul național. Este de competența instanței naționale să soluționeze cauza conform deciziei Curții. Această decizie este obligatorie, în egală măsură, pentru celelalte instanțe naționale care sunt sesizate cu o problemă similară.

Document neoficial, destinat presei, care nu angajează răspunderea Curții de Justiție.

[Textul integral](#) al hotărârii se publică pe site-ul CURIA în ziua pronunțării.

Persoana de contact pentru presă: Corina-Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293